Բանասաց՝ Աննա Իսկանդարյան, ծնվել է 1987 թ., Արցախի Հաթերք գյուղի բնակիչ, բռնի տեղահանումից հետո բնակություն է հաստատել Հրազդան քաղաքում։ Պատմում է Հաթերք գյուղի, Հուպանց տոհմի, Փարուն տոհմի մասին։

Բանհավաքչական արշավախումբ Ն.Վարդանյանի ղեկավարությամբ։

Հաթերք գյուղ¹

Ես Կսկանդարյան Աննանըմ Արցախի Հաթերք գյուղան։ Հաթերքեցիները հիմնականում լոխ բուն Հաթերքանն։ Մըր կողքեն ընդունվածա իլա՜լ, վէր հաթերքեցեն պիտի քինա հաթերքեցու, սենց պա՜ն ա՛ իլա՜լ, վէր մըր ախջյիկը չպիտի օրիշ, կոխքե գյուղ քյա՜, ասալըն ձըպատդ քոլադ կըտրէ, էտ կարգախոսավըն լա՜ առաջնորդվելիս։

Հուպանց տոհմ- Մըր ցեղը անվանումըն լյա Հուպանց։ Մըր պապը, իմ պապիկիս հարը, շատ ուժեղ մարդա իլա՛լ։ Ուրեմն մի հատ գերանա լա՛լ, սա պիտի տափան պիրցիրցնին, վէշ մինը կըրեցալ չի պիրցիրցնե, ինը տղամարդըն իլա՛լ, հենգը էս ղոլան, չորսը էն ղոլան օզա՛լըն պիրցիրցնեն կըրեցալ չըն։ Ասալըն քինա՛ք Հուպեն (Համբարձումա լա՛լ անունը) ասենք կյա՛։ Համբարձումը եկալ ա, ասալ ա անց կացիք բոլորդ էն անկյունը։ Լոխ անցըն կացա, ինը հոգին էն տեղից, ինքը ստեղից ու ասալ ա «հուպ» և տեղից իրա հետնորդները լրիվ կոչվալըն Հուպ-Հուպանց։

Փարունց տոհմ- էս ազգը մի կնգյա անունավ ա կոչվալ։ Մի կնեյգ լա, անումը Փարի ա իլալ, էտ կնեյգը հզոր կին ա եղել էլի։ Մըր շենան մի մարդ պատահական մի թորք ա քցա մըշինեն տակ, էս թորքը մըռալ ա։ Էս մարդուն պիտի սպանին թորքերը, որովհետև կարալ չի հայը թորք սպանե ու էտ հայը սաղ շոռ կյա։ Էտ կնեյգը քինամ ատեղ թորքեն հետ գուրուց անում ու հարցը լուծում, թե տենց կնեյգ ա իլալ։

ԲԱՌԱՐԱՆ

Լոխ-բոլոր

պիտի քինա- պետք է գնա, տեքստում՝ ամուսնանալ իմաստով

քյա- գնալ

1

```
օրիշ-ուրիշ

լա՛լ-եղել

տափան- գետնից

պիրցիրցնել- բարձրացնել

վեշ մինը – ոչ մեկը

կըրացա չի – չի կարողացել

ղոլ – կողք, անկյուն

օզա՛լ – ուզել

սաղ – բոլորը, տեքստում՝ կենդանի, ողջ իմաստով
շոռ կյա-փնտրել, տեքստում՝ ապրել իմաստով
```

Դերանց ծյոր ²

Մըր գյուղում մի դեր ա իլա՛լ, մի հին եկեղեցի ա լա՛լ ու տեղ դեր ա լա՛լ կենալիս։ Դըղ մի հատ ծո՛ր ունեինք մըզ։ Եկեղեցին Հաթերքի մեջա լա՛լ ու Ս. Մարիամ Աստվածածին ա կոչվում։ Եկեղեցին կառուցվել է 1700-ական թվականներին, ծյո՛րն էլ տըրանա մի քիչ հեռու ա լա՛լ։ Դերունց տան մոտ ա լա՛լ էտ ծյո՛րը, էտ ծյո՛րը էնքան բարի ծյո՛րա, մըր շենում երևի մի հիսուն հոգի կընին, մեքենայով նենց գլորված ընգած ծյո՛րը լի, էտ ծյո՛րը խոր ծյո՛րա լի, էնտեղից հլը զոհ իլա՛լ չի, մինչև հիմա սաղ սաղ տյուսն եկա, մաշինը սաղ ջարդված, իրանք սաղ։ Մի գիշեր, մի մարդ, աչքը չի տեսել, գնացել գլորվել ա ընկել էտ ծյո՛րը։ Առավոտ ձենի վրա գտել են, ոշ մի բան չի եղել իրան, հունց վէր հաջողակ ա էլի Դերիին ծյո՛րը։ Մին մաշին երևի մի կիլոմետր կընի գլարվալ ա ընգա ծյո՛րը էլա սաղ ա մնացա։

ԲԱՌԱՐԱՆ

_

² Բանասաց` Յարությունյան Վարդուհի, ծնվել է 1959 թ., Արցախի Յանրապետության Մարտակերտի շրջանի ՅաթերՔ գյուղում, բռնի տեղահանումից հետո բնակություն է հաստատել Յրազդան Քաղաբում։

Դեր- քահանա

ծոր- ձոր

սաղ սաղ տյուսն եկա- բոլորը կենդանի դուրս են եկել

շեն - գյուղ